

MESEMBRYANTHEMUM BELLIDIFLORUM

T. CLXXXIX. F. 233.

EX meris foliis, ex adverso decussatim nascentibus & confertim positis, constat, uncialibus & biuncialibus, saturanter glaucis, superne planis, inferne in dorsum subacutum productis versus summitates tam superne, quam inferne, seu in omnibus lateribus denticulis, acutis rigidiusculis armatis, lævibus, non punctatis, nisi luci obvertantur folia, sed rugis aliquot transversis, in plantis præcipue junioribus & foliis natu majoribus vel & flaccescentibus, inscriptis. Folia nunc humi jacent, nunc modice erecta sunt, e quorum mediis alis, Augusto & Septembri mensibus, quin & serius, pediculi nascuntur unciales, sesqui & biunciales, teneri, teretes, aphylli, (subinde foliorum conjugatione præditi) quorum fastigio flores innascuntur, Bellidis quadantenus figura & magnitudine, ab initio candidi, splendentes, dein pallidiores, ex obsoletiore purpureo colore albicantes, petalis secundum longitudinem linea purpurea tam extus, quam intus, striatis. Singuli flores aliquoties circa meridiem explicantur, & petala habent regulariter in orbem expansa, duplici triplicique serie disposita, in extremitate nunc integra, nunc obiter incisa. Stamina candida in capitulum collecta apices albos gestant.

Calyx in quinque æqualia glauca segmenta dividitur, & velut in ceteris vasculo connascitur, quod depressum est & quinque prominentiis stellatis terminatur, quibus totidem respondent loculi semina continentes. Quod vasculum figura marginali prima & secunda integrum, tertia transversim sectum exhibetur.

Designatur inter *Plant. Succul. Dec. II. Tab. 18. & p. 9.* vocatur, Ficoides Capensis humilis, folio triangulari, in summitatem dentato, flore minore purpurascente. Figura ad plantam juniorem, in qua folia majora & rugosiora, facta videtur: Flores justo minores sunt, nam & in junioribus plantis majores esse solent, nec, ut nec calyx, bene designati sunt. Nostra figura ad plantam mediæ ætatis facta, quæ terra latiore reposita erat, & floribus ideo magis, quam alias solet, luxuriabat.

Hujus porro speciei synonyma mihi censentur: Ficoides Africana humilis, folio triangulari breviori, nonnihil spinoso seu denticulato *Flor. Norib. p. 166.* Ficoides Africanum Mesembryanthemum triquetrum folio, flore albo parvo, polyanthos *Pluk. Mant. p. 77. & Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 364. n. 2.* Ficoides Africana folio triangulari incurvo & dentato *Tourn. Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 20.* Ficoides seu Ficus aizoides Africana humilis, folio crasso viridi, ad extrema spinoso, flore violaceo *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 12.* Ficoides Africana humilis, folio viridi triangulari, in apice dentato *Schwer. Cat.* Ficoides Africana folio triangulari longo, marginis inferioris supremo aculeato, flore violaceo *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 15.* Forte Ficoides Africana triangulari folio glauco, flore albo striato *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. 1713.* Ficoides Africana erecta, folio triangulari glauco, cauliculis albentibus, flore albo striato *Wehm. Hort. C. Bos.* Sed male dicitur erecta; aliam vero cui flores albi striati & folia triangularia sint, non novi speciem, ut huc necessario referenda videatur.

Tantum de Sessilibus Mesembryanthemum, quæ Caulescunt, folia habent vel Radio piloso terminata, vel Eo destituta. De illis primum.

MESEM-

P. 244.

F. 233.

T. CLXXXIX.

Mesembryanthemum Bellidiflorum.

Mesembryanthemum foliis robustis albicantibus.

1797

1797

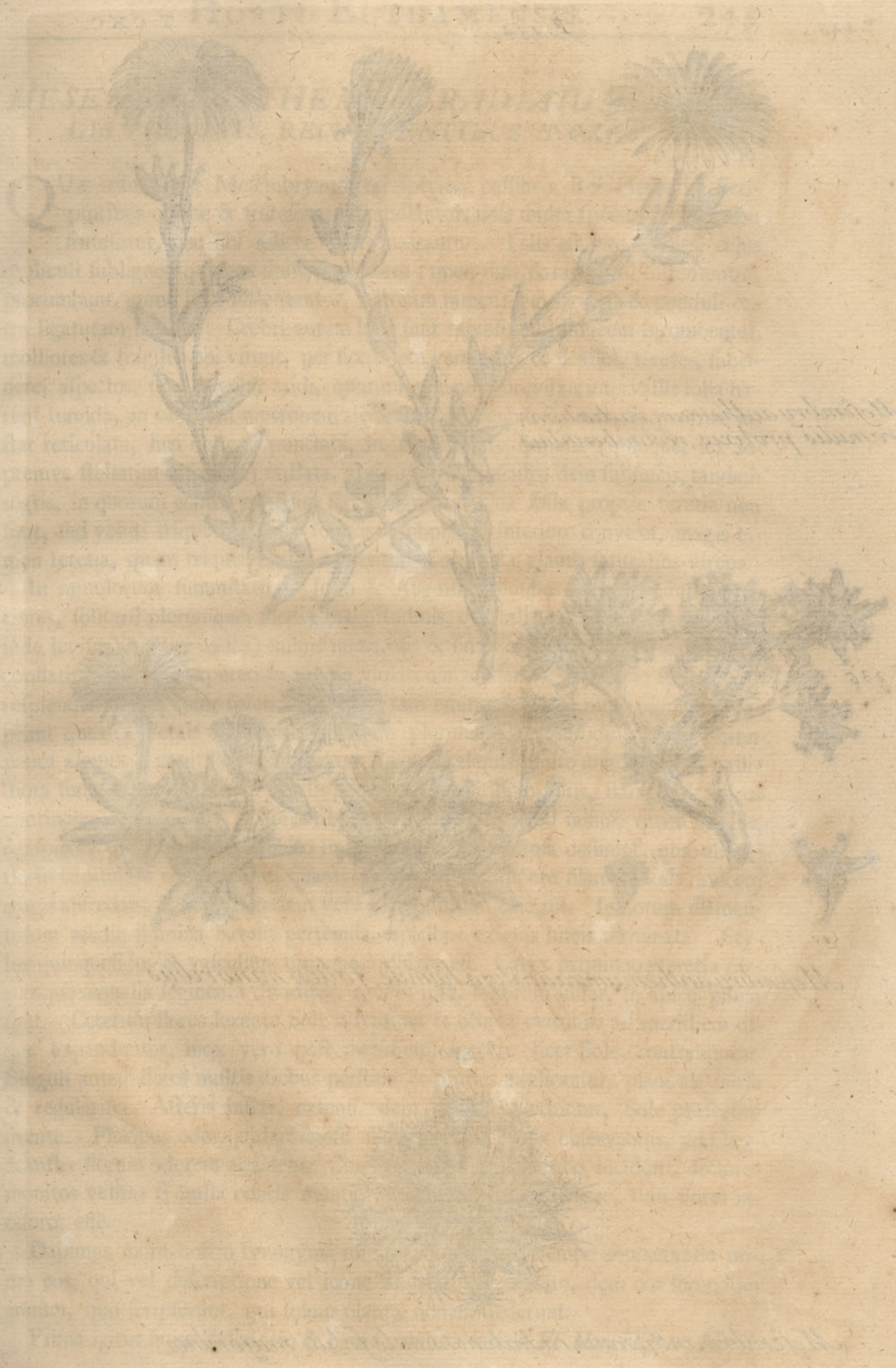
ILLUSTRATION

Illustration of a plant with a rosette of leaves and a single flower.

Illustration of a plant with a rosette of leaves and a single flower.

P. 245.

F. 234.

T. CXC.

Mesembryanthemum radiatum, ramulis prolixis, recumbentibus.

F. 235.

Mesembryanthemum radiatum humile, foliis minoribus.

F. 236.

Mesembryanthemum radiatum humile foliis majoribus.

MESEMBRYANTHEMUM RADIATUM, RAMULIS PROLIXIS, RECUMBENTIBUS T. CXC. F. 234.

QUÆ caulescunt Mesembryanthemi species, passim a Rei Herbariæ Scriptoribus erectæ & frutescentes appellantur, licet multæ species proprie non frutescant, nec sibi relictae erectæ nascantur. Talis est hæc species, cujus cauliculi sublignosi quidem fiunt, graciliores tamen sunt, & ramuli, ni sustententur, procumbunt, immo licet sustententur, naturam tamen suam servant & penduli extra ligaturam hærent. Crebri autem huic sunt ramuli, sibi invicem incumbentes, molliores & fragiles ubi virent, per siccitatem vero lenti & flexiles, teretes, subcinerei aspectus, ficci & velut aridi, quorum geniculis brevibus intervallis folia hærent tumida, in obtusum mucronem desinentia, tuberculosa, cutis Serpentinæ instar reticulata, luci obversa punctata, in extremitate spinulis (quinque, sex septemve stellatim dispositis) radiata, ab initio viridiusculis, dein subfuscis, tandem nigris, in quorum centro punctum sedet nigrum. Quæ folia proprie teretia non sunt, sed veluti triquetra, parte superiore subplana, inferiore convexa, magis tamen teretia, quam triquetra, dici merentur. Color iis e glauco saturatius virens.

In ramulorum summitatibus Julio & Augusto mensibus flores nascuntur pauciores, solitarii plerumque, mediæ magnitudinis, e petalis cuspidatis integris (subinde leviter in apice incis) minus numerosis & simplici plerumque serie dispositis conflati, coloris e purpureo in vivide violaceum tendentis, superficie serici instar resplendente, qui color splendori mixtus tam eminens est, ut nullo pigmento exprimi queat. Petala hæc omnia ejusdem plerumque magnitudinis sunt, præter pauca aliquot e capitulo medio exeuntia, quæ reliquis multo angustiora & pallidiora sunt, & ex hujusmodi petalis perangustis capitulum floris, stamina & apices continens, componitur, ut flores filamentosi inde fiant, sed minus, quam in aliis, conspicue, quoniam petala subito in minora illa filamentosa desinunt, quæ ab initio in capitulum collecta sunt, quamvis procedente tempore filamenta ab invicem magis abscedant & florem tandem vere filamentosum efficiant. In horum filamentorum medio stamina hærent pertenuia, apicibus exiguis luteis terminata. Stylus quinquefidus & vasculum quinquecapsulare est. Calyx in quinque teretia plerumque æqualia segmenta dividitur, quæ & ipsa, foliorum instar, in apice pilosa sunt. Ceterum flores lucente Sole a septima & octava matutina ad meridiem usque expanduntur, mox vero post meridiem, lucente licet Sole, contrahuntur: Singuli autem flores multis diebus persstant & pluries explicantur, plani ab initio & regulariter, Asteris instar, extensi, dein petala reflectuntur, Sole præsertim urente. Floribus odor quidam inest, sed pertenuis & vix observabilis, ad Oxyacanthæ florum odorem accedens. Cum vero odoris hic mentio inciderit, lectores monitos velim, si nulla odoris mentio facta fuerit in hoc genere, tum flores inodoros esse.

Dabimus more nostro synonyma ex serie Auctorum, nempe enumerando primo eos, qui vel descriptione vel icone illustrarunt plantam, dein eos secundum annum, quo scripserunt, qui solum plantæ nomen dederunt.

Prima igitur hujus descriptio & figura exhibita fuit in *Fl. Nor. Hesper. Norib.*
F. C.

J. C. Volck. subnexa p. 222. num. 4. figura autem est sub num. 6. de qua notandum, quod flos naturali magnitudine nonnihil minor factus sit, petala vero nimis obtusâ exhibeantur. Vocatur ibi *Ficus aizoides folio tereti, in villos radiatos abeunte, flore rubro.* Sed flos ruber non est, nec, ut in descriptione habetur, ex rubro purpureus, verum, ut supra demonstratum, e purpureo violaceus. Altera extat inter *Plantas Succul. Dec. I. Tab. 5. ubi p. 6.* vocatur, *Ficoides Capensis frutescens, folio tumido, extremitate stellata, flore purpureo.* Figura satis bona est, nisi quod calyx justo tumidior sit, & quod in ejus segmentis omitti sint pili. Tertiam habet *Petiverus Gazoph. Tab. 77. f. 9.* cui in *Catalogo dicti Gazophylacii* audit, *Ficoides Capensis tereti folio, apicibus hirtis.* Figura est vitiosa, in qua nec flos, nec calyx, nec folia pilique stellati recte exprimuntur.

Sola nomina sunt: *Ficoides Africana erecta teretifolia, nonnihil glauca, summitatibus foliorum spinosis, spinulis in stellam dispositis* *Volck. Flor. Nor. p. 165. & Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 10.* *Ficoides Mesembryanthemum teretifolium, foliis saturate viridibus glabris, spinulis rarioribus coronatum, flore purpureo* *Pluk. Amalth. p. 89.* qui glabrum & viride dicit, respectu duarum sequentium specierum, quarum folia magis hirta & pallida sunt, proprie enim glabra non sunt. *Ficoides Africana folio tereti, in villos radiatos abeunte* *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 241. n. 34.* *Ficoides seu Ficus aizoides Africana, folio variegato aspero, ad apicem stella spinosa ornato, erecta* *Boerb. Ind. I. p. 124. n. 21.* *Ficoides Africana foliis glaucis, ramulorum extremitatibus in spinas abeuntibus* *Schwer. Catal. Mesembryanthemum Africanum rectum, teretifolium, nonnihil glaucum, summitatibus foliorum spinosis, spinulis in stellam dispositis* *Heuch. Nov. Prov. p. 47.* *Ficoides Africana erecta teretifolia, nonnihil glauca, summitatibus foliorum spinosis, spinulis in stellam dispositis* *Pein. Hort. Bos. 1712. & 1713.* *Ficoides Africana Sedi minoris folio, in summitate spinulis in stellam dispositis, flore purpureo* *Hort. Maur. p. 74.* *Ficoides seu Ficus aizoides Africana, folio variegato aspero, ad apicem stella spinosa ornato, flore violaceo* *Boerb. Ind. Pr. p. 124. n. 19. Alt. p. 291. n. 11.* *Mesembryanthemum Africanum rectum teretifolium, in apice stellatum* *Vater. Cat. H. Vit. p. 26.* *Ficoides Africana erecta teretifolia, summitatibus foliorum quodammodo spinosis, spinulis in stellæ modum dispositis, flore rubro* *Whem. Hort. Casp. Bos.* ubi aliam speciem (vel an varietatem?) recenset, flore albo præditam, quæ ipsi dicitur, *Ficoides Africana erecta teretifolia, nonnihil glauca, summitatibus foliorum quodammodo spinosis, spinulis in stellæ modum dispositis, flore albo.* Hæc mihi nondum visa, illa vero perperam flore rubro dicitur.

*MESEMBRYANTHEMUM RADIATUM
HUMILE, FOLIIS MINORIBUS T. CXC. F. 235.*

PLANTÆ hujus Mesembryanthemi primo secundoque anno sessiles sunt, sequentibus vero cauliculos acquirunt humiles & ramos resupinatos (ut tota planta quadrantalem & trientalem altitudinem raro superet) crassiusculos, lentos sublignosos, cortice cinereo vestitos, in plures breves ramulos subdivisos, in quibus folia ex adverso tam dense congesta nascuntur, ut suis glomeribus totam ol-
lam

lam repleant. Sunt autem folia in annosioribus plantis minora, quam in junioribus, cujusmodi est figura num. primo locata, secunda autem plantam biennem designat, in qua folia majora sunt, & furculi, quibus folia insident, tum spinis tenuibus obsiti apparent, quæ in ramis annosioribus dein evanescent.

Ceterum folia omnia tumida sunt, superiore vel interna parte ex plano leniter elevata, inferiore seu exteriori rotundata seu in dorsum convexa, unde teretia proprie non sunt, sed ex tereti triquetra. Subhirsuta sunt, pilis brevibus, retis elongati in modum dispositis, densissime obsita, in extremitate vero spinulis albicantibus, radiatim e centro lutescente orientibus, terminata. Color iis e glauco cinereus.

Flores serius, Septembri nempe & Octobri mensibus, erumpunt, quam præcedentis speciei nonnihil minores & pallidiores, colore ex purpureo in dilute violaceum desinente, vivido & ad Solem resplendente, e petalis angustis cuspidatis integris, ejusdem pæne magnitudinis, conflati, in quorum medio capitulum sedet albicans, e filamentis & staminibus, apices parvos ex albo flavicantes gerentibus, conflatum; quæ filamenta in capitulo diutine collecta perstant, nec nisi per vetustatem ab eo recedunt. Intra stamina octo latent cornicula perbrevia, denticulorum specie, coloris e flavo virescentis, embryoni insidentia (styli nempe sunt) & circa ea alii denticuli nonnihil crassiores & viridiores, ceu in multicapularibus plerumque fit, sedent, quibus embryone dissecto totidem, octo nempe, respondent loculamenta. Unde apparet a loculamentorum numero non bene dividi posse hoc genus vel in genera subalterna, vel in species, quoniam præcedens species longe ab hac, cui similis, removenda foret. Calyces in quinque, tria longiora, crassiora teretia, foliis similia, & duo breviora, & tenuiora concava segmenta dividuntur: illa in apice pilosa, hæc subter apicem pilosa sunt: subinde sex segmenta observantur. Pediculi unciam plerumque longi sunt, e flavo virentes, pilosi, præsertim versus vascula, quæ pilis abundant longioribus, & lanuginosa ab his efficiuntur, quod me in nulla alia specie adhuc observasse memini.

Figura tertia est planta junior, e furculo depacto nata, quæ eodem anno floruit, in qua folia, quam alias solent, crassiora sunt. Num. quarto calyx, stamina & denticuli remotis petalis, quinto embryo per transversum sectus exhibentur.

Figurator *Plantarum Succul. Dec. II. Tab. 15.* figuram suam ad plantam juniorem effigiasse videtur. Petala justo obtusiora videntur, lanuginem vero fructui seu calycis basi addidit nimis parcam, & radium pilosum in calycis segmentis plane omisit. Figura ceteroquin satis bona est. Nomen figuræ tribuitur p. 6. sequens, Ficoides Capensis humilis, folio tereti, pilis in extremitate stellatis, flore purpureo.

Plukenetio Amalth. p. 89. dicitur, Ficoides Mesembryanthemum teretifolium viride, villis roridis splendens, summo vertice spinulis coronatum, flore purpureo: *Boerb. Ind. I. p. 124. n. 20.* Ficoides seu Ficus azoides Africana, folio variegato aspero, ad apicem stella spinosa ornato, minori: *Schw. in Cat.* Ficoides Africana humilis teretifolia, foliis in summitate stellatis, stellulis brevioribus: *Boerb. Ind. II. p. 291. n. 12.* Ficoides seu Ficus aizoides Africana, folio variegata aspero, ad apicem stella spinosa. *Vater. in Cat. H. Vit. p. 26.* Mesembryanthemum Africanum procumbens teretifolium, summitatibus foliorum spinosis, spinulis in stellam dispositis.

MESEMBRYANTHEMUM RADIATUM
HUMILE, FOLIIS MAJORIBUS T. CXC. F. 236.

Hoc tam simile est præcedenti, ut, ni curatius observes, differentiæ vix appareant. Visum mihi sæpe idem & saltem illius junior planta esse, cum constet in hujus generis plantis junioribus omnia majora esse, verum accuratiore observatione diversum plane apparuit. Illius furculi depacti nunquam tam crassa & longa folia protrudunt, quod & in annuis & bimis trimisque utriusque speciei plantis comparatione instituta constitit. Porro hujus spinulæ longiores, crassiores & rigidiores magisque incanæ sunt, & plantæ annosiores minus caulescunt, ramos breviores paucioresque emittunt. Color foliorum idem, ni paulo magis in hac specie ad saturatius glaucum tendat. Utriusque sapor aquosus subacidus, in recessu acris. Figura nostra ad plantam bimam facta.

Apud nos, quod sciam, nondum floruit, licet vulgaris sit hæc species, nec quisquam Auctorum adhuc distinxit, præter

Schwerinum, cui in *Cat. Hamb.* dicitur, Ficoïdes Africana humilis teretifolia, foliis in summitate stellatis, stellulis productioribus.

Atque hæc sunt Mesembryanthemi species, quarum folia Radio piloso terminantur. Quæ nunc sequuntur radio dicto carent, & folii margines habent vel Interruptos, vel Non interruptos seu æquales. Ex illis primum sit, cujus folia in Dorso processum habent extantem, quod nobis ob foliorum peculiarem figuram dicitur

MESEMBRYANTHEMUM FOLIO DOLABRI-
FORMI T. CXCI. F. 237.

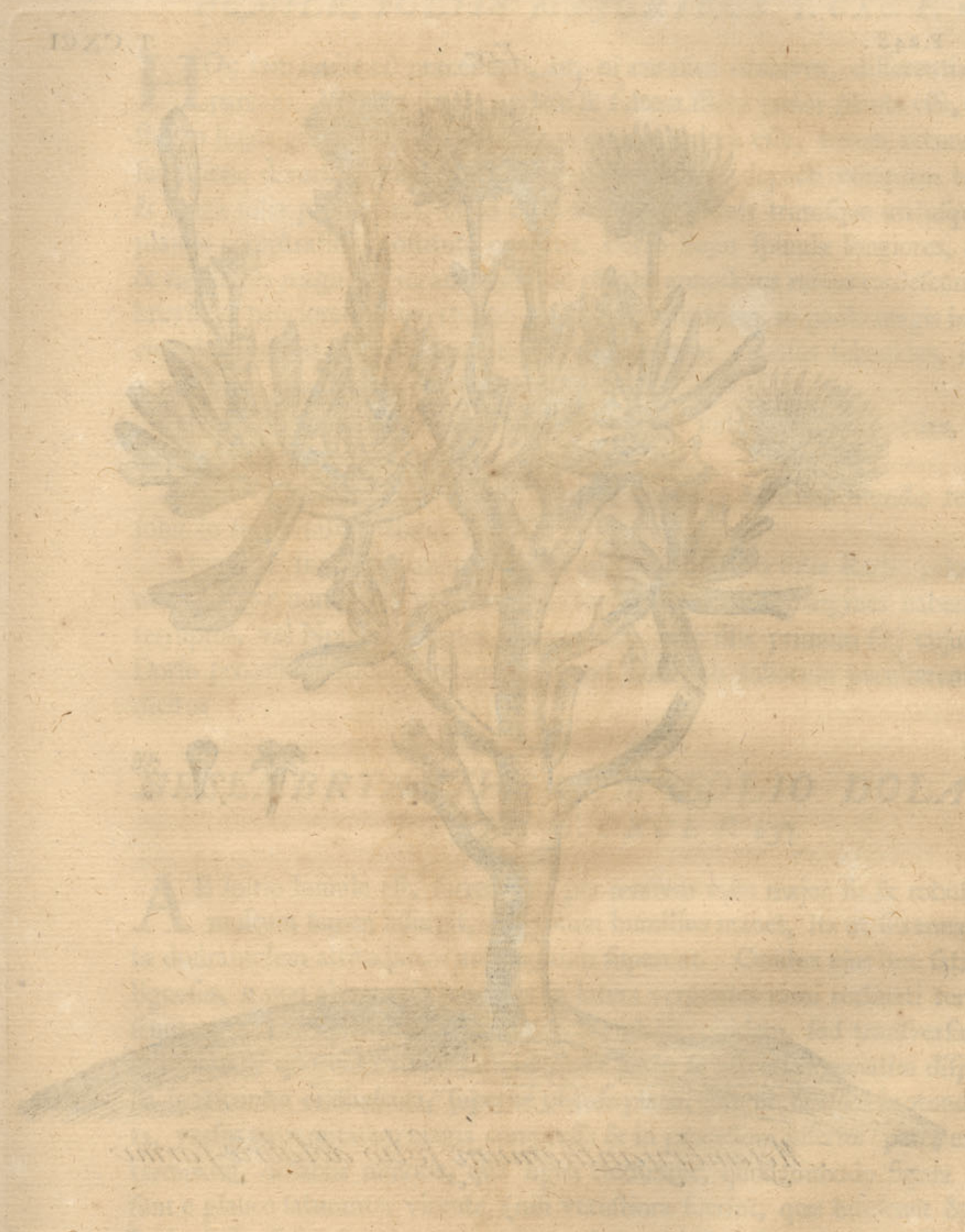
AB initio humile est, surrectum, per ætatem vero majus fit & robustius, non multum tamen assurgit, sed totum humilius manet, ita ut sexennales plantæ dodrantalem altitudinem non multum superent. Caudex ejus tum satis crassus, lignosus, e quo alterna serie plures in latera vergentes rami reclinati tortuosi nascuntur, cortice vestiti obsolete rufescente, glabro quidem, sed transversim rimoso & inæquali, quorum extremitatibus plura juxta se adversa cruciatim disposita folia innascuntur crassiuscula, superne obtuse plana, inferne dorso subrotundo prædita, versus extremitatem magis compressa & in processum inferiori parte extantem terminata, dolabræ minoris, qua ligna cæduntur, quodammodo figura. Colore sunt e glauco saturanter virente, (nisi vetustiora fuerint, quæ lutescunt & tandem arida facta fusca fiunt) tota punctis crebris viridibus (quæ luci objecta pellucida apparent) notata, quæ puncta in extremitatibus foliorum protuberant & folia hac parte subaspera reddunt.

Flores Julio, Augusto & Septembri mensibus plures profert, pediculis sesqui & biuncialibus insidentes, foliorum aliquot, a reliquis diversorum, conjugationibus cinctis; ea enim dolabelli-formia non sunt, sed absque appendice brevia, crassiuscula, cuspidata. Sub vesperum, instar Mesembryanthemi rictum caninum referentis, explicantur flores, & illius instar, plures ex eodem pediculo non raro nascuntur,

sed

Mesembryanthemum folio dolabræ-formi

HERBARIUM MUSEI HIST. NAT. VIENNAE

The illustration shows a plant with a central stem and several leaves. The leaves are lanceolate with serrated margins. Two large, feathery flower heads are borne on long, slender pedicels. The drawing is in a light, sketchy style. The text below the drawing is faint and illegible, appearing to be bleed-through from the reverse side of the page.

F. 238.

Mesembryanthemum ferratum, flore acetabuliformi luteo.

sed longe minores & colore nonnihil pallidiore, dilutius nempe flavescente, præditi. Licet autem vesperi, nempe circa quartam pomeridianam, explicentur, id tamen non facile, nisi Sol luceat, in hac & superius memoratis speciebus contingit. Ceterum flores e pluribus angustis petalis cuspidatis, exterioribus magis explicatis, interioribus magis surrectis, conflati sunt, ab initio in se spectantibus & concavos flores efformantibus, postea magis planis & sparsis, coloris extus dilute rubentis, intus, ut supra dictum, pallide flavi, in quorum centro stamina surrecta stant, apices crassiusculos teretes gerentia, & intra hæc filamenta quinque, styli munia obeuntia. Calyx in quinque æqualia segmenta dividitur, quæ, ubi flos explicatur, deorsum flectuntur, ab initio vero & post floris contractionem erecta sunt. Ceterum flores diutius, quam Mesembryanthemi rictum caninum & felinum referentis, nempe per pleramque, ni totam noctem, aperti manent.

Vascula subnascuntur parva, ex rotundo quinquangularia, singulis angulis subrotundis, stria per medium impressa notatis, in quinque loculamenta, semina parva arenosa continentia, divisa. Tale vasculum figura marginali prima & secunda integrum & transversim sectum, tertia semina seorsum exhibentur.

Figura satis laudabilis, ad juniorem plantam, in qua folia majora effigiata, prostat inter *Plant. Succul. Dec. I. Tab. 10. & p. 11.* vocatur Ficoides Capensis humilis, foliis Cornua cervina referentibus, petalis luteis, noctiflora. Verum folia cornua cervina non referunt, quadantenus autem Damæ cornua, quibus in descriptione Anglica comparantur.

Cetera synonyma videntur: Ficoides Africanum folio subrotundo, summa parte bifido *Pluken. Amalth. p. 88.* Ficoides Africana folio ensiformi varie inciso, aureo flore pediculo infidente *Tourn. Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 239. n. 9.* Ficoides Africana erecta, folio in summitate lato, bovini dentis instar, flore aurantio *Schwer. Cat.* Ficoides Afra folio triangulari securis forma, flore aureo stellato *Boerb. Ind. Alt p. 290. n. 14.*

MESEMBRYANTHEMUM SERRATUM FLORE ACETABULI-FORMI LUTEO T. CXCII. F. 238.

ELEGANTIS hujus speciei ramum exsiccatum, & cum in Anglia hodiernum non coli significassem, ipsam plantam virentem misit Amicus singularis Jo: Henr. de Sprekelsen J. U. L. Erat autem sesquicubitalis planta, caulibus lignosis, digito minori tenuioribus, parum ramosis, (pedamento alligatis, absque quo se sustentare nequeunt, quin plane procumbunt) cortice cinereo vestitis, in cujus ramis superioribus flores Junio Julioque mensibus nascebantur sat ampli, eleganter lutei, e duplici triplicique petalorum ordine constructi, petalis obtusis integris, subinde obiter laciniatis, exterioribus longioribus planis, interioribus subito brevioribus, magis surrectis, concavis, ad quorum basim corolla est apicum croceorum, brevissimis staminibus hærentium, fundus autem floris liber est, lævis, acetabuli instar concavus, quod singulare est in hoc genere, nec in alia adhuc specie observatum. Stylum in medio flore nullum observare potui, præter tuberculum globosum in centro hujus acetabuli sessile, a quo quinque eminentiæ breves decurrunt, farina apicum respersæ, quæ pro stylo ideo habendæ; ab his vero eminentiis

tiis

tiis quinque lineæ per fundum floris ductæ sunt, unde vasculum quinquecapsulare esse colligitur. Singuli flores pluries explicantur, solent vero, si Sol ferveat, tantum explicari ab octava matutina ad tertiam & quartam usque pomeridianam. Leviter odorati sunt, odore ad certum genus non reducendo.

Calyx in quinque satis longa mucronata segmenta, in dorso obiter serrata, dividitur, quorum tria longiora, duo breviora sunt, versus basim membrana pellucida, maculis rubentibus distincta, cincta; illa vero membranis istis carent. Ceterum calyx & ejus segmenta punctis majusculis albescentibus Soli obversa notata apparent, & folia etiam, sed circa margines tantum, similia puncta obtinent. Folia autem, præter ea quæ in ramis floridis nascuntur, plura juxta se proveniunt, longa satis & mucronata, triquetra, in dorso tantum, raro per margines, quod huic peculiare, & sat profunde serrata, coloris e viridi glauci. Rami, præsertim floridi, ex tereti leniter circa margines compressi sunt, inferius cinerei, superius versus flores nunc dilute virentes, nunc eleganter purpurascens.

Vascula subnascuntur satis grandia, superius depressa, purpurascens, quinque angulis obtusis prædita, in quorum centro stella hæret quinquefida, a stylo residua, inferius subter calycem e pallide virente colore glaucescentia, utrinque leniter compressa & veluti alata, quæ alæ, ut supra demonstratum, per florum pediculos ad ramos usque sensim imminutæ protenduntur. Ceterum vascula in quinque satis ampla loculamenta divisa sunt, in quibus continentur semina grandiuscula, ex rotundo compressa. Figura prima embryo dissectus, secunda vasculum integrum, tertia transversim sectum, quarta semina seorsum appicta sunt.

Liberrime nascitur & floret hæc species, sed studiose propaganda est furculis depactis, annosior enim facta facile perit.

A *Petivero in Catal. Gazoph.* dicitur, Ficoides Capensis triangulari folio, longo crenato & figura ejus *Tab. 78. n. 2.* exhibetur, qua flos, præter consuetudinem, satis bene exprimitur, folia autem non æque bene designata sunt.

Plukenetio audit, Ficoides Mesembrianthemum procumbens luteum, folio triquetro longiore viridi, ad unicum angulum per longitudinem minutissime denticulato *Amalth. p. 89.* Synonyma ejus dubia alio refero. *Tournefortio* dicta videtur hæc species, Ficoides Africana folio longo triangulari incurvo, caule purpureo *Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 28. Schæweringus in Cat. Hamb.* vocavit Asterem Africanum, folio triangulari, flore luteo calicis forma, & ut videtur, *Webmannus in Hort. C. Bos.* Ficoides Africanum, folio triangulari glauco, cauliculis rubentibus.

MESEMBRYANTHEMUM PERFOLIATUM,
FOLIIS MINORIBUS DIACANTHIS T. CXIII. F. 239.

EQUIDEM, si accurate examinentur, plerorumque hujus generis folia ad basim ita conjuguntur, ut a caule perforentur, sed quoniam in nulla, ac hac & sequenti specie fit, id tam evidenter contingit, ideo perfoliatæ inde a Rei Herbariæ Scriptoribus non immerito dictæ fuerunt.

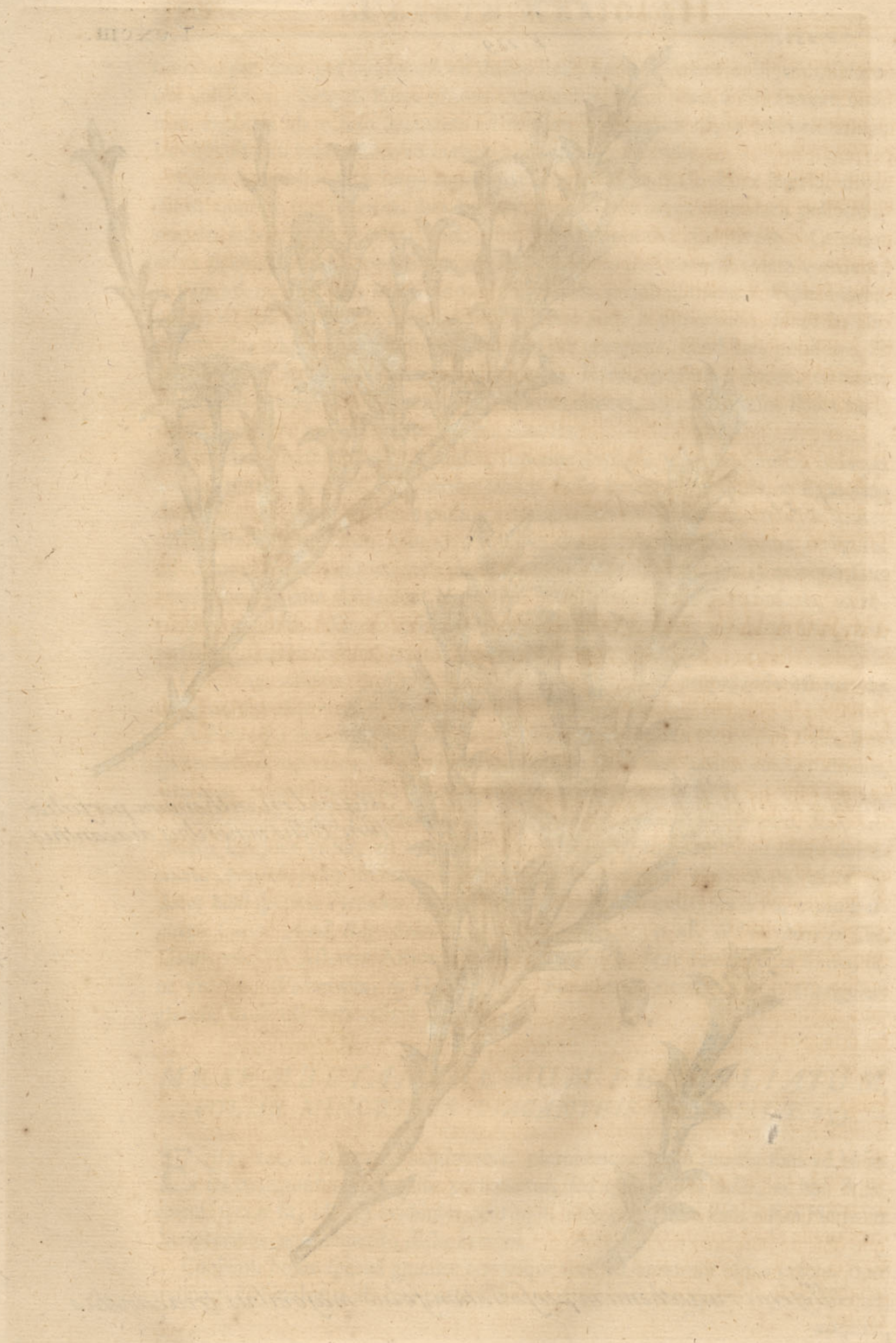
Cauliculi hujus speciei graciles teretesque sunt ad ramorum usque ortum, quos palmari & bipalmari ab ima parte distantia frequentiores, quam sequens species, acquirit,

F. 240.

Mesembryanthemum perfoliatum, foliis minoribus diacanthis.

Mesembryanthemum perfoliatum, foliis majoribus triacanthis.

acquirit, magis reclinatos, foliis longe minoribus & magis recurvis, una tantum spinula brevior in dorso armatis, cinctos. Ceterum & folii apex in spinulam, sequentis more, definit, sed brevior & albicantem, cum illius spinulæ plerumque purpurascant. Caules & rami licet rigidi sint, ni tamen pedamento alligentur, procumbere solent. Et folia & intergenicula, quæ foliorum cauliculos investientium elongationes sunt, punctata sunt, punctis, quam in sequenti, nonnihil minoribus, colore foliorum & intergeniculorum, illius instar, eodem, sed saturatius e glauco virente & minus albicante, caules autem corticem habent minus candidum, nempe ex flavo subfuscoque in albidum obsoletum desinentem. Intergenicula parte superiore crassiora, inferiore angustiora sunt. Flores in pediculis foliatis e foliorum alis nascuntur sequenti similes, sed minores, quos rarius quidem profert, non æque tamen raro, ac sequens species. Calyces in quinque aequalia glauca segmenta dividuntur. Vascula quinquecapsularia sunt.

Icon extat satis laudabilis inter *Plant. Succul. Dec. III. fig. 27.* ubi nomen *Boerhavii Ind. Alt. p. 290. n. 17.* nempe *Ficoides Afra*, folio triangulari glauco, perfoliato brevissimo, apice spinoso.

A *Volckamero in Flora Ncr. p. 164.* & ex *Volckamero a Rajo Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 9.* dici videtur, *Ficoides Africana minor* procumbens, folio triangulari nonnihil denticulato seu spinoso: a *Tournefortio in Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 26.* *Ficoides Africana erecta*, folio triangulari glauco, punctis obscurioribus notato: a *Boerhaavio Ind. I. p. 123. n. 7.* *Ficoides* seu *Ficus aizoides Africana* arborescens, lignosa, perfoliata, folio glauco brevi, ad supra versa parte spina unica armato: a *Peinio*, *Ficoides Africana frutescens*, flore purpurascente, folio triangulari brevi glauco, quodammodo spinoso *Hort. Bos. Ann. 1712. & 1713.*

**MESEMBRYANTHEMUM PERFOLIATUM,
FOLIIS MAJORIBUS TRIACANTHIS T. CXCIII. F. 240.**

CAULES graciles culmum non multum superant, sublignosi, rigidi, ima parte teretes, cuticula tenui candida vestiti, inde mox compressi, inferius surrecti, parum ramosi, dein, ubi ramulos & folia plura, quamvis natura ramis non valde ab imo luxuriet, acquirit, ni sustententur, procidui fiunt rami. Palmari & pedali ab imo distantia cauliculi & ramuli ex viridi glaucescunt & herbacea intergenicula (de foliorum natura participantia) habent, ex tereti compressa, parte superiore, qua folia ab invicem abscedunt, crassiore, inferiore tenuiore, cortice crasso carnosio, nervum tenuiorem lignosum continente, prædita. Folia autem a caule perforantur, triquetra, angulis inæqualibus prædita, dorso productiore & acutiore, parte foliorum superiore angustiore, non plana sed leniter elevata, angulis lateralibus obtusioribus, quam inferiore. Folia extremas & dorsum aculeata sunt, in junioribus nempe plantis & foliis dorsum uno tantum, in adultioribus plerumque duobus, & tribus subinde, ea armata sunt aculeis, colore plerumque obscure purpureo tincta. Folia autem & intergenicula glauca sunt & punctata, punctis nempe viridibus distincta, quæ glaucedo firma est, nec digitis abstergi potest.

Non quibusque, sed calidioribus tantum annis floret, floribus dilute purpureis, sub meridiem explicatis, e petalis angustis, interius sensim minoribus & filamentosis, conflati, filamentis intimis in capitulum collectis & in stamina tandem abeuntibus, quibus apices parvi flavi insident. Calyces in quinque, duo nempe majora, spinosa, & tria minora, non spinosa segmenta dividuntur. Vascula quinquecapsularia sunt, quinque tuberculis acutis purpureis terminata, quæ seorsum in margine num. 1. integra, & num. 2. transversim secta designata sunt.

Figura sub nomine *Boerhaaviano* prostat inter *Plant. Succul. Dec. V. Tab. 46.* Dicitur autem p. 13. Ficoides Africana frutescens perfoliata, folio triangulari glauco punctato, cortice lignoso tenui candido, quod nomen debetur *Tournefortio in Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 25.* Quod si hæc species distincta sit, ut vult Auctor Dec. V. p. 13. ab illa, cujus icon exhibetur *Dec. III. fig. 26.* cur idem illi nomen adscribit? Mihi quidem illius figura ad juniorem tantum plantam effigiata videtur, vel si diversa sit, incognita est.

Huc refero, Ficoides Mesembryanthemum majus erectum, folio triquetro viridi, versus apicem tuberculolum *Pluk. Amalb. p. 88.* Et huc pertinet, Ficoides Africana erecta, foliis longissimis, perfoliatorum instar pullulantibus, unica spinula in dorsi summitate *Schwer. Cat.* quamvis unicam tantum spinam tribuat & perperam folia longissima dicat.

MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS DIFFORMIBUS, FLORE LUTEO T. CXCIV. F. 241. 242.

HORTI Elthamensis olim per plures annos alumna fuit hæc species, cujus figuram ad vivam plantam designare neglexeram, & opportunitas inde, quod hiemis injuria perierit, eam conficiendi erepta fuit, quare icone ex *Hermannianis Delineationibus* mutuata eam Fig. 241. illustrare necesse habui; postea eam ex *Horto Chelsejano* recuperavimus, & occasio hinc data fuit supplendi defectus figuræ illius, quæ habitum plantæ & modum nascendi bene quidem repræsentat, verum flores ejus, folia & reliquæ partes justa magnitudine, quæ in hoc genere necessaria, designatæ non sunt, cujus differentiam Fig. nostra 242. demonstrat.

Ceterum media hæc species est inter *Caulescentia* & *Sessilia Mesembryanthea*, proprie autem ad *procumbentia* pertinet, & ramulos ea quidem per ætatem proVectiorem lignosos acquirit, sed curtos & humi appressos, e quibus brevi distantia in pediculis tenuibus brevibus, sublignosis, obsolete & pallide fuscis folia confertim enascuntur crassa & succulenta, læte virentia & splendentia, e triquetra ad teretem figuram inclinantia, versus basim latiora & parte superiore aliquousque nonnihil complanata, inferiore rotundata, quibus versus mediam partem, qua complanatio desinit, processus quidam breves utrinque (subinde ex altero tantum latere, & aliquando plane desunt) protuberant; inde vero versus mucronem diversam folia figuram assumunt, nempe e tereti compressa latera habent. Lata autem & plana folia non sunt, sed, ut modo demonstratum, ex triquetro teretia. Porro id peculiare habent hæc folia, quod alterutrum ex contraria parte altero semper sit multo brevius, quæ causa est, ut difformia folia dicantur. Folia crebris punctis majusculis inscripta sunt, quæ non tantum luci objecta, sed & inde remota,
pallida

Mesembryanthemum foliis difformibus, flore luteo.

F. 242.

T. CXXIV

Microchrysanthemum foliis diffusis, floribus luteis
 H. B. K. Tab. 124. f. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Microchrysanthemum foliis diffusis, floribus luteis
 H. B. K. Tab. 124. f. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

pallida & pellucida apparent, subinde obscurius virent, nigricantia vero nondum observasse memini, plerumque vero nonnihil protuberant hæc puncta & folii superficiem veluti inæqualem efficiunt.

Flores per æstatem & serius e foliorum fasciculis nascuntur mediocriter magni, Mesembryanthis linguiformibus similes, sed aliquanto minores, & colore saturatiore luteo tincti; interne nempe ex aureo splendent, externe e croceo rubescunt, per vetustatem autem interne etiam croceum colorem induunt. Petala oblonga sunt, per extremitates obtusa, integra, minus numerosa, simplici & duplici serie in orbem disposita. Stamina in medio flore plurima sunt flava, apicibus oblongis flavis terminata, quorum sinu conditur stylus, e pluribus (octo) corniculis brevibus cirrosis (e luteo virescentibus) compositus, quibus vasculum (figura marginali prima) succedit in octo loculamenta divisum, semina (figura secunda) triquetra, per maturitatem fusca rugosa continens. Florum pediculi satis crassi, herbacei, succulenti, obtuse triquetri, modo breviores, modo longiores sunt, a semunciali ad uncialem & sesquiuncialem longitudinem protensi. Calyces in quinque segmenta dividuntur.

Icon ejus extat non mala in *Plukenetii Phytogr. Tab. 325. f. 4. & Alm. p. 148.* dicitur, Ficoides Mesembryanthemum crassissimo & valde succulento folio, nigris punctulis notato. Non absimili nomine ejus mentio facta erat in *Horto Beaum. p. 17.* nempe dicitur, Ficus azoides Africana, folio triangulari crassissimo & nigris punctulis notato. Ab *Hermann* in *Cat. ad Calc. Par. Bat. p. 7.* vocatur, Ficoides Africanum folio triangulari brevi, crasso, glauco, quod, ni figura in *Delineationibus* docuisset, hariolari nequivissem; nam nec glauca, nec, nisi alterutrum, breviora sunt folia. Et huc forte referri debet, Ficoides Africana humilis, folio triangulari glauco bullato, flore luteo *Tournef. Comm. Acad. Reg. Scient. A. 1705. p. 240. n. 27.* Olim in Horto Elthamensi servabatur sub nomine sequenti: Ficoides Africana foliis latissimis, crassissimis, lucidis, difformibus *Boerb. Ind. Alt. p. 292. n. 9.*

MESEMBRYANTHEMUM DELTOIDES,
NON DORSO, SED LATERIBUS MURICATIS T. CXCIV.
 F. 243. F. 244.

PECULIARIS huic & duabus sequentibus speciebus foliorum structura est, figuram literæ Græcæ Δ non male, præsertim in illis, referens. Differt autem ab illis hæc species foliis præcipue, quæ nonnihil longiora sunt & dorsum læve seu non dentatum habent, lateribus, quæ dorsum spectant, non æque planis, parte interiore vero magis incurvata & aliquanto magis excavata. Denticuli etiam, qui ad margines foliorum bini utrinque locantur, minus extant, minusque spinosi sunt; supremus ceteroquin apex folii in spinulam purpurascens plerumque abit. Porro flores nonnihil saturatiore & magis ad violaceum vergente colore tincti videntur, magis sparsi seu minus crebri juxta se positi, quorum stamina excusso apicum pulvere ab invicem abscedunt & florem veluti filamentosum efficiunt, quin & petala quædam tenuiora seu proprie filamentosa habent, secus ac in sequentibus speciebus fit. Caulis cortex magis rimosus & asper est.

Ceterum tam illorum, quam hujus, folia superficiem habent lævem: luci obversa porosa,

porosa apparent, succosa, gustu adstringente, subaspero & nonnihil in recessu pungente. Vascula tam in hoc, quam in sequentibus, turbinata sunt, in quinque loculamenta divisa.

Majo mensē plerumque floret, & in Junium usque durant flores, odore præditi cum sequentibus eodem.

Plantæ juniores folia habent annosioribus majora, cujusmodi est ramus cum floribus tantum Figura 243. designatus: qui vero una vascula habet Figura 244. decerptus fuit ab annosiore planta. Ad hanc speciem mihi referenda videtur:

Ficoides Africana, folio triangulo crasso, canescens, flore perficino *Hort. Mauroroc.* & Ficoides Afra, folio triangularem glauco brevissimo, crassissimo, margine non spinoso *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 22.*

MESEMBRYANTHEMUM DELTOIDES,
ET DORSO ET LATERIBUS MURICATIS, MAJUS T. CXCIV.
F. 245. T. CXCVI. F. 247.

SI sibi relinquantur præcedens, hæc & sequens species, procumbunt, quin si pedamento alligentur, tamen adeo naturalem nascendi morem affectant, ut rami earum non nisi anguino flexu assurgant, & a pedamento liberi dependant, quare immerito has aliasque species, quas frutescentes dicere præstabat, erectas dixere Auctores quidam. Ceterum nascendi modum & reliqua, quæ huic cum sequenti specie communia sunt, apud illam recensēbimus, differentiam, quæ inter utramque intercedit, hic enumerasse contenti.

Differt autem hæc species a minori, foliis majoribus & pallidioribus, denticulis eodem cum foliis colore præditis, floribus nonnihil amplioribus & pallidioribus, serius, (tribus quatuorve septimanis) post illius minoris flores apparentibus, colore, parce licet, ad violaceum magis vergente. Planta in reliquis minori adeo similis est, ut, ni hæc differentia observentur, vix distingui queat. Maji fine & Junio mensē floret, habentque flores eundem cum minori specie odorem sat fragrantem.

Hujus olim ramum ad juniorem plantam pinxi, qui æri incisus est Tab. CXCIV: Fig. 245. in quo flores rariores & majores erant, ramuli vero purpureo colore tincti; dein ad annosiore feci figuram, Tabula CXCVI. conspiciendam, in qua flores æque, ac in minori specie, frequentes erant, nonnihil minores, ramuli vero annosiores & lignosi ex cinereo obsolete lutescebant, juniores, in quibus folia præcipue nascuntur, nunc ex glauco albicabant, nunc ex glauco purpurascabant: similiter florum pediculi.

Cum Auctores non distinxerint hanc speciem, synonyma post sequentem, cui magis, dempto Peteveriano, respondere videntur, conjunctim enumerabo. Habet autem *Petiverus Mus. n. 642.* Ficoides Africanum, folio crasso muricato, quod hanc melius, quam sequentem, exprimit speciem.

P. 254.

F. 246.

T. CXCIV.

Mesembryanthemum deltoides, & dorso, & lateribus muricatis, minus.

F. 244.

Mesembryanthemum deltoides non dorso, sed lateribus muricatis.

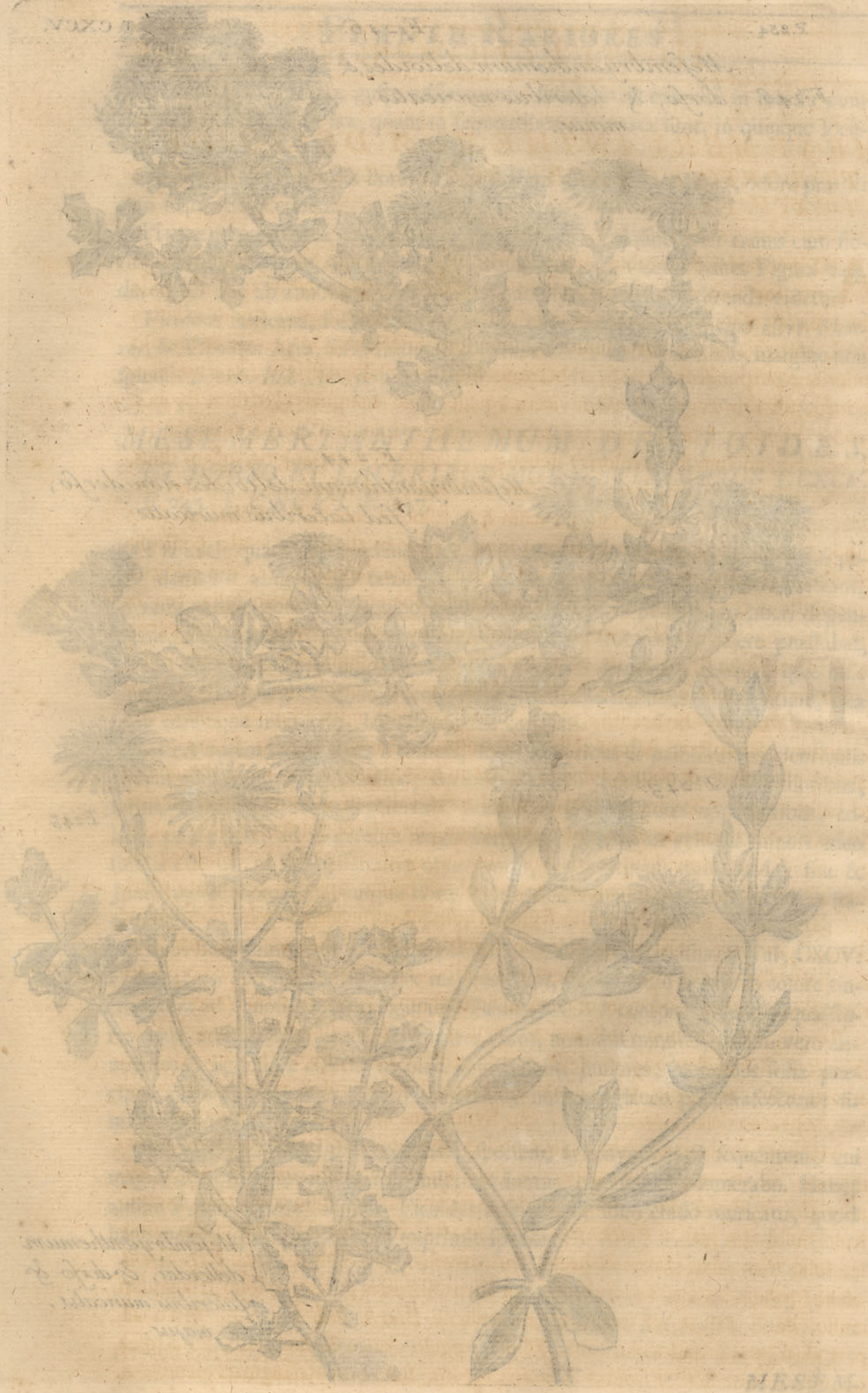

F. 243.

F. 245.

Mesembryanthemum deltoides, & dorso & lateribus muricatis, majus.

Hydrophyllum
virgatum L.
Hydrophyllum
virgatum L.

MESEMBRYANTHEMUM DELTOIDES,
ET DORSO ET LATERIBUS MURICATIS, MINUS
T. CXCIV. F. 246.

AD bipedalem & amplius longitudinem excrefcit, caule tereti, digitali, inferiorius tortuoso, cinereo obsoleto cortice obducto, exsucco veluti & arido, unde plures ex opposito longiusculis (biuncialibus) intervallis enascuntur ramuli in latera sparsi, cortice inferiori parte subfusco, superiore lutescente, in plantis & ramulis junioribus purpurascente, tecti, creberrimis foliis brevibus crassis triquetris toti fere obducti, quorum anguli omnes invicem æquales sunt, margines vero nunc duobus, nunc & plerumque tribus dentibus tuberculosis, in spinulam purpurascentem (in majori ejusdem cum foliis coloris) desinentibus aculeati sunt, coloris, quam illius, magis glauci; viridia nempe ipsa quidem folia sunt, sed superinducta cærulea nebula, quæ tactu abstergi potest, glaucum ipsis colorem conciliat. Folia, ut solet in hoc genere, ad singula genicula bina sunt, e quorum alis utrinque alia pediculis brevibus fasciculatim, tria nempe vel quatuor paria, innascuntur; qui pediculi processu temporis elongantur & in novos ramos abeunt. Ceterum folia, ceu in aliis, ad basim coeunt & a ramulis transadiguntur, a basi angustiore versus extremitatem undique dilatata, ita ut figuram literæ Δ , ut supra dictum, æmulentur.

Flores Majo mense in extremis ramis plures veluti umbellatim digesti nascuntur, odoris florum Oxyacanthæ, coloris dilute purpurascentis, e simplici petalorum, admodum regulariter, Asteris instar, expansorum ordine compositi. Quæ petala integra plerumque & obtusa, subinde leviter in extremitate incisa sunt, staminibus ad basim connexa & cum his spatio, quod inter calycem & embryonem intercedit, connata, unde sine divulsione extrahi non possunt, & polypetali ideo habendi sunt, præsertim quod supra fructum, aliorum instar, marcescant. Stamina villosa albicantia invicem connascuntur, coni obtusi figura, apicibus terminata plurimis parvis flavis, e quorum medio stylus in quinque cornicula ad embryonem usque divisus prominet. Calyx in quinque segmenta breviter non aculeata dividitur. Satis diu floret, aliis aliis succedentibus floribus, & iidem flores sæpius explicantur, quin tempore calido per omnem diem noctemve aperti manent flores.

Ramuli pars, sed non valde exacte, figuratur in *Flor. Norib. subnexa Hesper. Norib. J. C. Volck. p. 224. fig. 5. & p. 223. n. 5.* vocatur, Ficus aizoides Africana erecta, folio triangulari breviusculo fimbriato, floribus roseis odoratis, breviterque dicto loco describitur. Cetera ejus Synonyma sequentia mihi censentur:

Mesembryanthemum Africanum frutescens procumbens, triangulari folio glauco minimo, veluti tuberculis exasperato, flore suave purpurascente seu carneo minore *Breyn. Prodr. II. p. 68.* Ficoides Africana erecta, folio triangulari breviusculo fimbriato, glauco *Volck. Flor. Nor. p. 165.* Ficoides Africana erecta ramosa, folio triangulari glauco & brevi, flore carneo *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 24.* Ficoides, seu Ficus aizoides Africana, folio triangulari crasso, brevi glauco, ad tres margines aculeato *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 10. II. p. 290. n. 21.* Ficoides Africana, folio triangulo glauco & fimbriato, flore roseo odorato *Schwer. Cat. Ficoides Africana repens, folio brevi triangulari glauco cre-*

nato, flore purpurascente *Pein. Hort. Bos.* 1712. & 1713. Ficoides Africana, folio brevi triangulari, glauco, crenato, flore pallide cæruleo *Webm. Hort. C. Bos.* Sic videmus eandem plantam alios erectam, alios procumbentem, pro diversa nempe ejus ætate & cultura, vocasse. Apparet etiam alienum ipsi colorem a *Wehmanno* adscriptum, quo fit ut credam, huc referri debere, Ficoides *Mesembryanthemum Africanum*, folio triangulato brevi, ferris tuberculosis cum spinulis mitioribus ad angulos marginaliter asperato, flore phœniceo *Pluken. Amalth. p.* 89. licet phœniceus color plane diversus sit a purpurascente. In sicca floris color obsoletus fit, a qua fortasse floris colorem divinavit *Plukenetius*.

Pertractatis *Mesembryanthem*is, quorum foliorum margines Inæquales & interrupti sunt, sequuntur nunc quibus Æquales aut evidenter interrupti non sunt, quæ vel *Triquetra*, vel *Teretia* folia habent. *Triquetra* primum, dein *Teretia* tractabimus. Inter illa agmen ducant, quibus folia scabra sunt, tanquam prioribus ex foliorum structura proxime affinia; nam ob margines asperatos, inter illa & his succedentia læviora, quasi media sunt. Ex his primum esto

*MESEMBRYANTHEMUM SCABRUM, FLORE
SULPHUREO CONVEXO T. CXCVI. F. 248.*

CAULES habet cubitales & altiores, lignosos, crebris geniculis nodosos, cortice inferius cinereo rimosoque vestitos, superius ex cinereo spadiceos & magis glabros, stolones autem, qui e ramis satis longi enascuntur & flores gestant, ex cinereo spadiceoque lutescunt. Ceterum caulis in plures ramos tortuosos dividitur inferius & in medio, superius autem in ramos & stolones rectos, parum divisos, abit, quibus in fastigio pediculis sesqui & biuncialibus flores insident satis ampli, utrinque pallide flavi, subinde levi rubedine exterius tincti, e pluribus oblongis angustis cuspidatis petalis, quibus hinc inde nonnulla minora interspersa sunt, constructi. Qui flores id peculiare habent, quod non, nisi per aliquot horas, expansi sint, nam Sole meridianum attingente, mox contrahuntur & petala ejus globi specie in se coeunt. Ceteroquin singuli flores aliquoties aperiuntur & satis diu æstivis mensibus durant, novis floribus emarcidis succedentibus. Stamina in medio flore plurima sparsa hærent, apicibus parvis terminata, ad basim floris anulo connexa, quicum, licet non sine difficultate, integer flos extrahi potest. Stylus e quinque crassiusculis corniculis villosis, embryoni incumbentibus, constat; qui stylus, stamina & apices eodem cum petalis sunt colore. Calyces in quinque segmenta, quorum oræ membranaceæ & exsuccæ sunt, dividuntur. Vascula sub emarcidis floribus latent minora, obtuse turbinata, quinquecapsularia, quæ, ubi matura facta sunt, per siccitatem contracta manent, humiditate vero stellatim dehiscunt, in quorum centro sub stella membranacea semina latent parva, arenosa, obscure flaventia. Qui per humiditatem dehiscendi modus & in reliquis hujus generis speciebus similiter se habet.

Folia ad genicula hærent triquetra, glauca, subaspera & rugosa, crebris nempe tuberculis undique obsita, quæ tubercula luci objecta totidem puncta pellucida apparent. Sapor iis adstringens: *Hermannus* in *Hort. Lugd. Bat.* p. 248. nunc, falsum, nunc aquinsipidum dicit, prout fert ingenium soli, in quo nascitur. Loco nempe natali ad mare falsus foliis sapor esse debet.

Hanc

P. 256.

T. CXCVI.

F. 248.

F. 247.

*Mesembryanthemum deltoides, & dor-
so & lateribus muricatis, majus.*
Mesembryanthemum scabrum, flore sulphureo convexo.

T. 17020.T

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

PLANTAE RARIORUM FLORE

Hanc

Hanc speciem primo subobscurè ex figura a ten Rhyne transmissa descripsit *Jac. Breynius Cent. Rar. Plant. p. 165.* ubi Chrysanthemum aizoides Africanum, triangulari folio, minus, flore flavo, nominavit, quod nomen dein in *Prodr. I. p. 26.* ita correxit: Chrysanthemo similis aizoides Africana media, triangulari folio, flore flavo: in *Prodr. vero II. p. 68.* postquam ipsam plantam vidisset, sequentem in modum emendavit: Mesembryanthemum Africanum frutescens medium erectum, triangulari folio crasso glauco, fructu turbinato parvo, quinquangulato lignoso, flore luteo majore. Descriptionem Breynii recitavit *Rajus & Chrysanthemi aizoidis Africani tertii, sive triangulari folio Breynii speciem quartam minorem flore flavo, vocavit Hist. Plant. Tom. I. p. 693.* Postea clarius descripsit & figuram addidit *Hermannus in Hort. Lugd. Bat. p. 247.* sub nomine sequenti: Ficoides seu Ficus aizoides Africana minor erecta, folio triangulari glauco, flore luteo. Figura autem in eo minus placet, quod contracta & naturali magnitudine longe minor sit, in cujusmodi figuris fieri nequit, ut plantarum partes recte exprimi queant; quam descriptionem & nomen recitavit etiam *Rajus Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1879. n. 2.* & in *Tom. III. denuo idem nomen sine descriptione recensuit p. 366. n. 18.* Alteram, eamque paullo meliorem, figuram dedit *Bobartus Hist. Oxon. Part. III. Sect. XII. Tab. 6. ser. 2. fig. 3.* ubi Ficoides Africana frutescens, folio triangulari breviori glauco; *pag. vero 507. num. 3.* Ficoides Africana minor erecta, folio triangulari glauco, flore luteo *Herm.* dicitur. Figura in eo melior est *Hermanniana*, quod folia melius exprimat, in eo autem vitium habet, quod foliis magnitudine naturali designatis flos justo minor non respondeat. Porro petalorum situs & forma non bene observatur, pro longitudine sunt nimis lata, & omnia ejusdem magnitudinis facta. Tertiam, utraque meliorem, magnitudinis naturalis exhibuit *Figurator Plant. Succul. Dec. IV. Tab. 37.* ubi *p. 15.* nomen Boerhavii, nempe, Ficoides Africana caule lignoso, erecta, folio triangulari ensiformi scabro, flore luteo magno *Boerb. Ind. Alt. p. 289. n. 7.* Ceterum in figura illa flos fatiscens cum petalis reflexis & nimis densis, omissis minoribus, exhibetur, in quo umbo nimis latus, nec stamina, nec stylus exacte designata sunt, in foliis autem tubercula omissa, quæ & desiderantur in figura Bobarti.

Reliqua Synonyma ex serie Auctorum sunt: Kali Africanum aizoides minus erectum, folio triangulari glauco, flore luteo *Ann. Hort. Bos. p. 18.* Ficoides Africana flore luteo, folio triangulari *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. & seqq.* Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus aizoides frutescens media erecta, triangulari folio crasso glauco, fructu turbinato parvo quinquangulato lignoso, flore luteo majore *Pluk. Alm. p. 148.* quod nomen, adjectis quibusdam superfluis, est Breynii supra recitatum. Aster Promontorii Bonæ Spei, folio triangulari, flore luteo *Schwer. Cat.* Ficoides Africana minor, flore luteo, folio triangulari *Heuch. Hort. Vitemb. p. 22.* Mesembryanthemum Africanum erectum minus, flore luteo, folio triangulari glauco *Ejusd. Prov. Alt. p. 44.* Ficoides Africana frutescens Kali folio, flore amplo luteo-albicante *Hort. Maur. p. 74.*

MESEMBRYANTHEMUM UNCINATUM
SCABRUM, PETALIS PURPUREIS CIRCUMACTIS
 T. CXCVII. F. 249.

AD sesquipedalem & bipedalem altitudinem excrefcit, non multum fruticosum, caulibus non valde crassis, e quibus rami nascuntur lignosi, culmum crassi, procumbentes, ni sustentati fuerint, & sibi invicem impliciti, teretes, cortice vestiti cinereo, superiores autem furculi e spadiceo lutescunt, & tandem pallido herbaceo colore tincti observantur, proxime subter flores latiusculi, hinc sensim inferiora versus graciliores, leniter compressi etiam & linea utrinque extante, a foliorum dorso procurrente, velut alati.

Flores pediculis innascuntur uncialibus & biuncialibus, alterna serie e foliorum alis egredientibus, minores, dilutius purpurei, e petalis contortis & circumactis, cujusmodi in nulla alia specie adhuc observavi, conflati, versus basim angustioribus, versus extremitatem latioribus, integris, simplici serie locatis, qui flores non pedetentim, sed derepente circa umbilicum filamentosi fiunt, ea quidem ratione, ut umbo floris non nisi congeries sit petalorum brevium cuspidatorum, Bardanae capituli junioris specie, quorum extima purpurascunt, intima e viridi lutescunt, totum umbilicum occupantia, apices parvos luteolos gestantia, sub quibus stylus latet, in quinque cornicula brevia divisus. Flores odorem spirant Oxyacanthæ florum, & non tantum interdiu, sed & noctu, aperti manent, satisque libere ii proveniunt & diu durant; nam a Julio & Augusto mensibus in Septembrem & Octobrem usque successio florum observatur, novis floribus emarcidis succedentibus; ii vero, qui in summitate ramorum locantur, reliquis maturius aperiri solent. Calyces in quinque segmenta brevia, crassa, triangula, aspera dividuntur, quorum sinu continentur vascula parva, in quinque loculamenta, feminibus parvis repleta, divisa.

Folia habet difformia; nam quæ florum pediculis adnascuntur, brevia sunt & crassa, quæ vero pediculorum basi adhærent & ramulis floribus carentibus adnascuntur, longiora sunt & minus crassa, e quorum ala alterutra folia quædam minora enascuntur. Omnia vero uncinata sunt, seu in mucrones exteriora versus reflexos definunt, subglauca, crebris tuberculis ejusdem coloris exasperata, quæ luci objecta totidem puncta porosa observantur. Ceterum triquetra sunt folia, superne plana, inferne in dorsum subacutum producta.

Hæc species, quantum mihi constat, nec depicta, nec descripta, immo (nisi sit, Ficoides Africana folio triangulari lanceolato & aculeato *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 19.* quam tamen speciem in Horto Reg. Parisiensi ad Mesembryanthemum rictum caninum referens referri relatum habeo) ne nominata quidem a quoquam est, & sane non ita diu est, quod ex Batavia in Hortum Elthamensem illata fuerit, nec memini me eam in aliorum hortis adhuc observasse, unde conjicere licet, novam esse, & ex hujus generis Promo condo, Promontorio Bonæ Spei, non ita diu advectam fuisse.

MESEMBRYANTHEMUM PURPUREUM
SCABRUM, STAMINIBUS EXPANSIS T. CXCVII.
 F. 250.

FRUTICESCIT quidem, ni tamen sustentetur, procumbit hæc species, immo licet pedamento alligetur, ramos tamen inæquales & tortuosos semper habet, extra ligaturam pendulos, quibus genium suum & procumbendi studium declarat. Ceterum rami tenuiores sunt, versus fastigium teretes, e spadiceo lutescentes, inferius quadrangulares. Folia tenera, mucronata, incurva, plura juxta se per fasciculos nascuntur, acute triangularia, ex glauco saturanter viridia, subscabra, punctis & tuberculis, sed minoribus, veluti crispata.

Flores in summis ramulis, pediculis tenuibus oblongis hærentes, profert plures, Hieracii figura, mediocri magnitudine præditos, tenuem quandam & vix perceptibilem odorem spirantes, e petalis plurimis sibi impositis constructos, quorum exteriora majora sunt, per extremitates bifida & trifida, interiora sensim minora, integra, a quibus tamen minoribus petalis proprie filamentosi non efficiuntur flores in hac specie. Flores segnius, nec nisi sub meridiem urente Sole, explicat, colore e purpureo vividissime violaceo (qui nullo pigmento exprimi potest) fulgentes, in quorum medio stamina non tam numerosa, ac in aliis speciebus, brevia, nec valde sparsa, nec proprie collecta, sed tamen expansa, apicibus luteolis terminata. Sole autem in Cancro & Leone versante floret, floresque satis diu retinet, iidemque flores multis vicibus se aperiunt, si Sol faveat. Stylus crassiusculus quinquefidus embryoni infidet, qui dein in fructum abit parvum, quinquecapsularem & quinque angulis, in summitate tuberculorum instar prominulis, præditum. Calyx in quinque segmenta dividitur, quorum aliqua a tergo nunc uncinata sunt, nunc unculis destituta.

Similis est sequenti speciei, a qua ramorum frequentia & tortuositate, foliis angustioribus minus asperis, saturatius e glauco virentibus, floribus nonnihil minoribus, e numerosioribus petalis, coloris saturatioris fulgentis, compositis, differt. Porro sequentis flores liberius explicantur & diutius aperti manent, etiamsi tempestas non valde calida sit. Sed præcipua differentia in staminibus est, quæ in sequenti in capitulum, corona filamentosa cinctum, colliguntur, secus ac in hac specie contingit. Ceteras differentias habet sequens species.

Figura ejus qualiscunque est in *Petiv. Gazoph. Tab. 77. n. 3:* cujus nomen, Ficoides Capensis triangulari folio acuto, flore purpureo *Cat. n. 481.*

Schwerino in Cat. dicitur, Afer Promontorii Bonæ Spei, flore purpureo: Ficoides Afra fruticans, folio triangulari scabro tenui, flore violaceo *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 23.*

Hujus porro speciei synonymon mihi videtur: Chrysanthemo fimilis aizoides Africana minor, triangulari folio, flore purpureo *Breyn. Prodr. I. p. 26.* Mesembryanthemum Africanum frutescens minus, partim procumbens, partim erectum, triangulari folio glauco tenuiore, flore purpureo amaranthino majore *Ejusd. Prodr. II. p. 68.* Ubi huic eadem dicitur, Ficus aizoides Africana folio tereti procumbens, flore purpureo *Herm. Hort. Lugd. Bat.* quod si ita se habeat, nec bene

descripsit, nec bene icone expressit Hermannus. Folia enim tantum abest, ut digito, ut ipse dicit, longiora sint, ut potius multo breviora observentur, figura autem non tam hanc speciem, quam Ficum aizoidem Africanam minorem, folio tereti, procumbentem, flore coccineo *Herm.* refert, quæ species est longe a nostra diversa. Quod foliorum attinet structuram, nec hujus, nec illius folia teretia sunt, verum hujus quidem acute, illius obtuse triquetra observantur.

MESEMBRYANTHEMUM PURPUREUM
SCABRUM, STAMINIBUS COLLECTIS T. CXCVII. F. 251.

CAULES habet lignosos, inferius spadiceos, superius in ramis, quibus minus, ac præcedens, luxuriat, ex fusco lutescentes, ni sustententur, procumbentes, parte inferiori, qua spadicei, teretes, superiori, qua lutescunt, nonnihil angulosos, pediculi autem flores sustinentes teretes rursus sunt. Quæ spatia angulosa, quam in priori specie, breviora observantur.

Flores Majo Junioque mensibus modo solitarii, modo plures, sed non æque, ac in præcedenti, numerosi juxta se nascuntur, e violaceo purpurei & splendentes ab initio, dein, ubi aliquandiu explicati fuerint, pallefcentes, de meridie horis ante & pomeridianis aperti, hinc clausi, unum alterumve diem durantes & bis terve se aperientes, quorum petala pleraque omnia ejusdem magnitudinis sunt, in extremitate nunc integra, nunc leviter fissa, ad basim, præcedentis instar, firmiter connexa, ut toti seu integri flores extrahi nequeant. Quæ petala subito in filamenta desinunt, eaque non sparsa, sed, coronæ instar, circa stamina in capitulum cum his collecta, quibus staminibus apices luteoli insident, in quorum medio stylus eminet in quinque tenuia crispa cornicula divisus. Vascula (cujusmodi seorsum tam in hac, quam in præcedenti specie appositum est) subnascuntur, quam præcedentis, crassiora, rotundiora & minus in fastigio angulosa, in quinque, illius instar, loculamenta divisa. Calyces in quinque segmenta non uncinata divisi colore gaudent, præsertim antequam flores aperiuntur, obscuriore, nempe e viridi & purpureo nigricante.

Folia ad genicula nascuntur acute triquetra, glauca, minus cito, ac illius, marcescentia, e quorum alis alia fasciculatim prodeunt, quam præcedentis, nonnihil breviora & crassiora, asperiora & rigidiora, tuberculis crebris, quam in priori, majoribus & magis, præsertim in dorso, candicantibus (pellucidis & quasi glacialibus) obsita, unde tota folia magis, quam illius, pallida, ex glauco nempe albicantia sunt & luci objecta poris grandioribus notata apparent.

Nec figuram, nec descriptionem hujus speciei apud Herbariæ Rei Scriptores reperio. Dicta autem mihi videtur:

Ficoides seu Ficus aizoides Africana arborescens, folio viridi longo, triangulari aspero *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 9.* Ficoides Afra folio triangulari viridi longo aspero, flore violaceo *Eid. Ind. II. p. 290. n. 24.*

Hæ sunt, quæ e Triquetris scabris mihi innotuerunt, species. Sequuntur lævia Mesembryanthema, & primo, quibus anguli obtusiores sunt, inter quæ agmen ducat

F. 249.

F. 250.

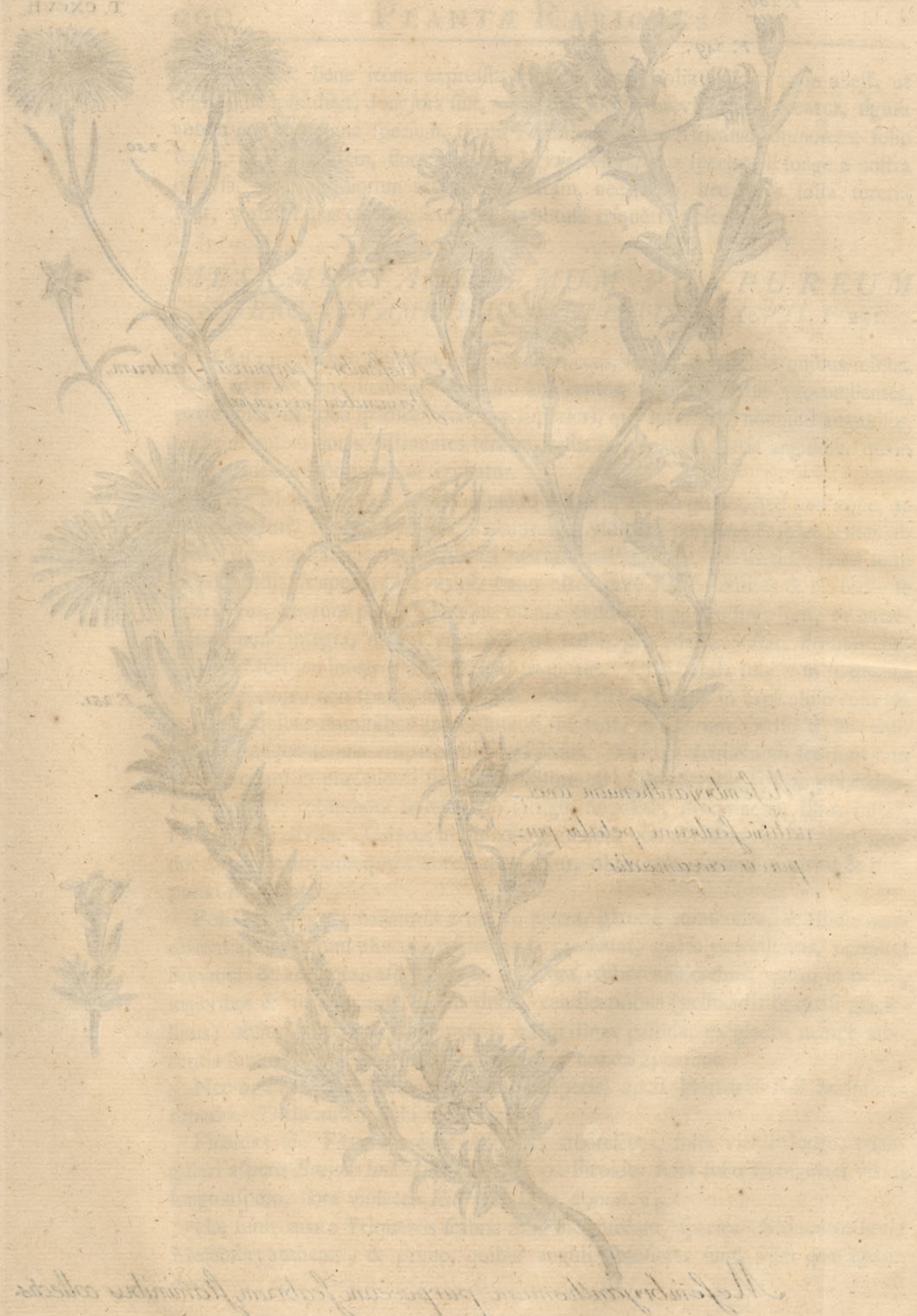
F. 251.

*Mesembr. purpureū scabrum,
staminibus expansis.*

Mesembryanthemum uncinatum scabrum petalis purpureis circumactis.

Mesembryanthemum purpureum scabrum, staminibus collectis.

PLANTA RARISSIMA

1727

1727

Helianthus scaberrimus L.
Helianthus scaberrimus L.
 var. *scaberrimus* L.

Helianthus scaberrimus L. var. *scaberrimus* L.

MESEMBRYANTHEMUM ROLII CORNICU-
LATA BREVIORIBUS TOXICUM

102

MULICA ex ...

Mesembryanthemum roliaii

F. 252.

Mesembryanthemum foliis corniculatis brevioribus.

*MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS CORNICU-
LATIS BREVIORIBUS T. CXCVIII. F. 252.*

MULTOS ex eadem radice undique spargit ramulos, humi procumbentes, (nunquam assurgentes) parte inferiori lentos, (non tamen proprie ligno-
fos) superiori teneriores & herbaceos, longitudinis plerumque trientalis, teretes, aut ex tereti leniter angulosos, brevibus intervallis geniculatos, & foliis ad geni-
cula cinctos obtuse triangularibus, ad basim commissis & a caule perforatis, e
quorum ala alterutra alia folia fasciculatim congesta nascuntur, ejusdem cum re-
liquis figuræ, sed breviora (uncialis plerumque & fescuncialis longitudinis) at quæ
ad radicem & ramulorum basim nascuntur, his multo longiora observantur, qua
nota species hæc ab aliis prompte discernitur. Observandum autem, non ab his,
quæ pauciora, quam a reliquis, quæ plura & potiora sunt, foliis denominationem
& a sequenti distinctionem desumptam esse. Tam quæ ad radicem, quam quæ
ad genicula nascuntur folia, cornuum taurinorum instar inflexa sunt, superne pla-
na, inferne in dorsum subrotundum producta, quo figura obtuse triquetra efficitur.
Porro folia humore deficiente mox mollecula & veluti flaccida fiunt, & licet mul-
tis punctis lineisve inæqualibus (quæ in inferioribus præcipue & flaccidis foliis ob-
servabiles sunt) exarentur & fere rugosa folia fiant, superficies tamen eorum lævis
manet. Ceterum quoniam flaccida sunt folia, minus etiam, quam in aliis specie-
bus, succulenta esse solent. Color iis e viridi subglaucus, sapor adstringens.

Rami læves sunt, frequenter brevibus intervallis, ut supra dictum, geniculati,
versus quorum extremitates e fasciculis illis foliosis in sextantalibus aut paullo
brevioribus pediculis nudis flores nascuntur satis ampli, magnitudine & fere fi-
gura florum Taraxaci, sed pallidiores, sulphurei nempe seu dilute flavescens
coloris, e numerosis petalis, exterioribus longioribus, interioribus brevioribus, con-
flati, stria e puniceo purpurascens, mediam eorum partem exterius decurrente,
insignitis, cujus tinctura extremam petalorum oram transit & in inferiori petalo-
rum parte, sed brevi spatio, translucet. Stamina numerosa apices flaventes ge-
runt, quorum sinu stylus continetur villosus multiplex, embryoni inhærens, qui,
una cum calyce, in quinque segmenta sat profunde diviso, in fructum vel vascu-
lum abit compressum, caseoli figura, in plurima intus loculamenta, semina parva
continentia, divisum, cujus figura ad sequentem speciem, quæ simile habet va-
sculum, videatur

Rarius, ut aliæ repentes & foliis luxuriantes species, floret. Floruit autem no-
biscum Septembri mense anno 1726. Sole meridianum tenente. Verum observan-
dum est, omnes hujus generis flores nullum definitum anni tempus sequi, sed pro
cultura & tempestatis ratione admodum diversis temporibus comparere, & me-
mini etiam Junio mense hujus flores in aliis Hortis vidisse.

Hujus, ni fallor, speciei figura extat inter *Plant. Succul. Dec. IV. Tab. 40.*
in qua flores satis bene non expressi, & folia illa ad basim longissima omissa,
quamvis & ipse observasse recorder, folia subinde breviora, quam figura nostra
monstrat. Pagina 18. dicitur, Ficoidea Africana reptans, folio triangulari crasso
longissimo, flore intus luteo, extus aurantiaco. Sed folia non multum crassa sunt,
&

& pleraque, quam sequentis, longe breviora sunt: flos externe striatus, ex flavo nempe & rubro variegatus, non aurantiacus est. Cetera synonyma ejus mihi videntur:

Ficoides seu Ficus aizoides Africana procumbens minor, foliis teretibus longioribus glaucis *Volck. Flor. Ncr. p. 161.* (quamvis nostræ speciei folia obtuse triquetra sint:) Ficoides Africana humifusa, folio triangulari longiore glauco, flore flavescente *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 241. n. 30.* Ficoides Africana flore lutescente *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. 1713.*

Qui in his aliisque errorem monstravit & meliora docuerit, gratum faciet.

MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS CORNICULATIS LONGIORIBUS T. CXCIX. F. 253. 254.

PRÆCEDENTI similis est hæc species, verum caules longiores, minus humi appressos, folia omnia ad genicula, tam ima, quam superiora, habet prælonga, magis crassa & glauca, florum pediculos non nudos, sed foliorum brevium conjugatione cinctos, ipse autem flos saturatiore tantum colore luteo gaudet, cujus averfa pars linea phoenicea per petala decurrente distinguitur, cum in illa stria illa ad purpureum magis inclinet colorem & per petalorum apices pelluceat, quod in hac non observatur. Calyx, ut in illa, in quinque segmenta divisus est. Stamina numerosa sunt, nec collecta, nec multum sparsa, flavicantia, apicibus albidis capitata, inter quæ, corniculorum specie, plurimi emergunt styli rubescentes, tenues, villosi. Vascula subnascuntur rotunda, depressa, caseoli figura, in quindecim & sedecim loculamenta divisa, in quorum summitate corona sedet, e totidem, quot sunt loculamenta, radiis minutis, a stylo residuis, conflata:

Porro folia, quæ ad genicula e majorum alis nascuntur, minus crebra sunt, minusque inflexa, quam in præcedenti specie. Ceterum juniora hæc folia angulos habent magis acutos, magisque glauca sunt, quam longiora illa ad genicula folia, quæ quo radici sunt propiora, eo dilutiore viridi colore tinguntur & magis flaccida observantur, cetera autem rigidiora sunt & magis succulenta (saporis subadstringentis) non rugosa & vix punctata, inferiora vero superne seu superficie plana lineis transversis exarata, quodammodo rugosa, (lævia tamen) subtus & qua lux transparet, multis punctis, ceu poris, notata.

Flos per aliquot dies perstat, & ut in præcedenti, circa meridiem explicatur, planus, magnitudine & facie Taraxaci, petalis cuspidatis, quorum ea, quæ interior locantur, reliquis nonnihil breviora, sed non æque multa observantur. Accidit subinde, ut calycis segmenta membrana albida ad margines cingantur, plerumque vero ea carent.

Caules semi-erecti vel reclinati, sparsi, teretes superne, inferius striati & nonnihil angulosi, sublignosi, folia transadigentes, longitudine palmari & dodrantali, non multum ramosi, nec ad genicula, quantum adhuc observavi, radices agentes.

Martii initio nobiscum olim floruit; & quoniam planta tota hieme in Hibernaculo reposita erat, videbantur & caules, & folia, & florum pediculi longius producta, quam æstivo tempore extra Hibernaculum esse solent. Postea non amplius floruit, nec enim libere flores profert hæc species.

A. P. Her.

P. 262.

T. CXCIX.

F. 253.

Mesembryanthemum folios corniculatis longioribus.
Ficoides Afr: folio longissimo, nonnunquam denticulato,
flore luteo Herm.

In pteris, quae bipedia, longe breviora sunt: hoc extensio fructus, ex Duro...

Ad speciem... (mirrored text from the reverse side of the page)

A.P. 1781

A *P. Hermanno*, quantum ego judico, in *Par. Bat.* p. 168. & ex *Hermanno a Rajo Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 12.* describitur, titulo *Ficoidis Africani lutei procumbentis, longissimis foliis.* „Hujus, inquit, semen terræ injectum, „ postquam intumuerit, in duo crassiuscula orbiculata folia laxatur, e quorum fi- „ nu alia atque alia semper sibi invicem opposita egrediuntur. Hæc, ubi adole- „ scunt, longitudinem & crassitiem digiti nonnunquam excedunt. Rigida vero & „ glauca non sunt, ut in præcedenti specie (*Ficoide Africana erecta teretifolia,* „ floribus albis umbellatis) sed mollecula, flaccida, viridia, repentina, teretia, ali- „ quando trigona & in obtusum depressum quasique ensiformem mucronem abeunt, „ brevibus quibusdam eminentiis, quasi dentibus, nunc ex horum medio, nunc „ prope exortum, nunc ad ipsas extremitates protuberantibus. Caules ex unica ra- „ dice, quæ parva, albida & fibrosa est, profert ut plurimum tres quatuorve, sed „ perbreves & densa foliorum conjugatorum serie circumdatos. Ex horum alis pro- „ dit flos pedicelo semidigitali innixus, magnitudine floris *Taraxaci*, inter initia totus „ luteus, & ubi flaccescere incipit, ruber aut coccineus. Multis constat angustis „ petalis & intermediis aliquot tenuissimis filamentis, velut disco. Hæc ad Solis „ accessum in orbem expanduntur, ad recessum verò contrahuntur. Fructus con- „ generibus similis est, multicapsularis & orbiculatus, magnitudine cerasum æquans, „ continens semina parva spadicea, dura. Solum amat laxum, ficcum & areno- „ sum; udum, compactum & pingue aspernatur.

Quæ descriptio nostræ plantæ bene respondet, nisi quod folia tam crassa non sint, & quod denticulis destituantur: mihi quidem tales nondum observati, & forte vel tam exigui sunt, ut facile non conspiciantur, vel nonnunquam tantum adsunt, vel in juniore tantum planta observabiles sunt. Nec vero, præter tuberculosi quid foliis inspersum, conspicuas eminentias figura ejus monstrat, quam, quoniam junioris plantæ nascendi modum exhibet, ex *Delineationibus Hermanianis* hic addere lubet, juxta quam vasculum nostræ plantæ seorsum expressum est. Vocatur autem ibi, *Ficoides Africanum folio longissimo, nonnunquam denticulato, flore luteo, prout & ad Calcem Par. Bat. in Catal. Plant. nondum æri incisarum* habetur, & simile pæne nomen, ab *Hermanno* procul dubio profectum, in *Hort. Beaum.* octo annis ante Paradisum *Bat.* impresso legitur, nempe *Ficus aizoides Africana, folio triangulari longissimo, & aliquo modo denticulato.*

A *Petivero Gazoph. Tab. 77. fig. 10.* rami pars superior exhibetur, in qua figura petala nimis angusta nimisque reflexa sunt. In *Cat. n. 482.* vocatur, *Ficoides Capensis folio triangulari, flore luteo, intus pallido.* Sola nomina sunt:

Ficoides Africana flore luteo procumbens *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. & 1705.*
Ficoides seu Ficus aizoides Africana procumbens major, foliis teretibus, longiori-
bus glaucis *Volck. Flor. Nor. p. 165.* *Aster Africanus corniculatus* *Schwer. Cat.*
Ficoides Afra folio triangulari longissimo, marginibus obtusioribus, flore amplo,
intus pallide luteo, extus linea rubra longa picto *Boerb. Ind. Alt. p. 289. n. 6.*

MESEMBRYANTHEMUM LOREUM

T. CC. F. 255.

PER plurimos annos in Horto Elthamensi culta, tam in olla, quam in solo libero, (ut solent repentes & foliis luxuriantes plantæ) flores adhuc denegavit hæc species, nec eam me aliis in Hortis flores dedisse recordor. Ea vero Mesembryanthemo foliis corniculatis brevioribus proxime accedit, & procul dubio similes flores obtinet; foliorum enim textura & figura fere eadem, & simili modo fasciculatim per intervalla ea nascuntur; in eo autem differt, quod folia non tam, quam illius, obtuse triquetra sint, quod foliis binis illis longissimis careat, & quod lora sint teretiora, glabriora, crebriora, longiora & tenuiora, magis obsequiosa & magis lenta.

Humi autem repunt in solo libero lora illa & denuo radices agunt, solentque soboles illæ non raro folia plura prælonga (potissimum verno tempore) producere, in fictili vero extra ollam deorsum pendent lora, longitudine dodrantali, pedali & sesquipædali, teretia, coloris cinerei, vel ex cinereo in subfuscum vergentis, in quibus per intervalla brevia quaterni & plures foliorum varie inflexorum glomi nascuntur, glomere extremo reliquis crassiore & graviore, folia magis recurva longioraque obtinente. Plures istiusmodi funiculi ex eadem radice egrediuntur, unde fit, ut totam ollam cæspitis instar folia illa conglomerata occupent. Ceterum folia in olla rectiora sunt & longiora, in loris extra ollam pendulis breviora & magis reflexa, longitudine unciali, sesqui & biunciali. Figura illis triquetra; media quidem & interiora acutius triquetra, exteriora autem obtusum dorsum habent, & obtusius triquetra observantur. Color plerisque glaucus; vetustiora ex luteo rubescunt, & tandem arida facta obsolete cinerea fiunt: sapor austerus, adstringens: consistentia, humore deficiente, subflaccida, illius speciei instar: superficies nec glabra, nec hirsuta, sed medio modo se habens, in inferioribus & flaccescentibus foliis exiguis rugis exarata, in junioribus & mediis foliis crebris minutis punctis notata, quæ luci obversa totidem pori apparent.

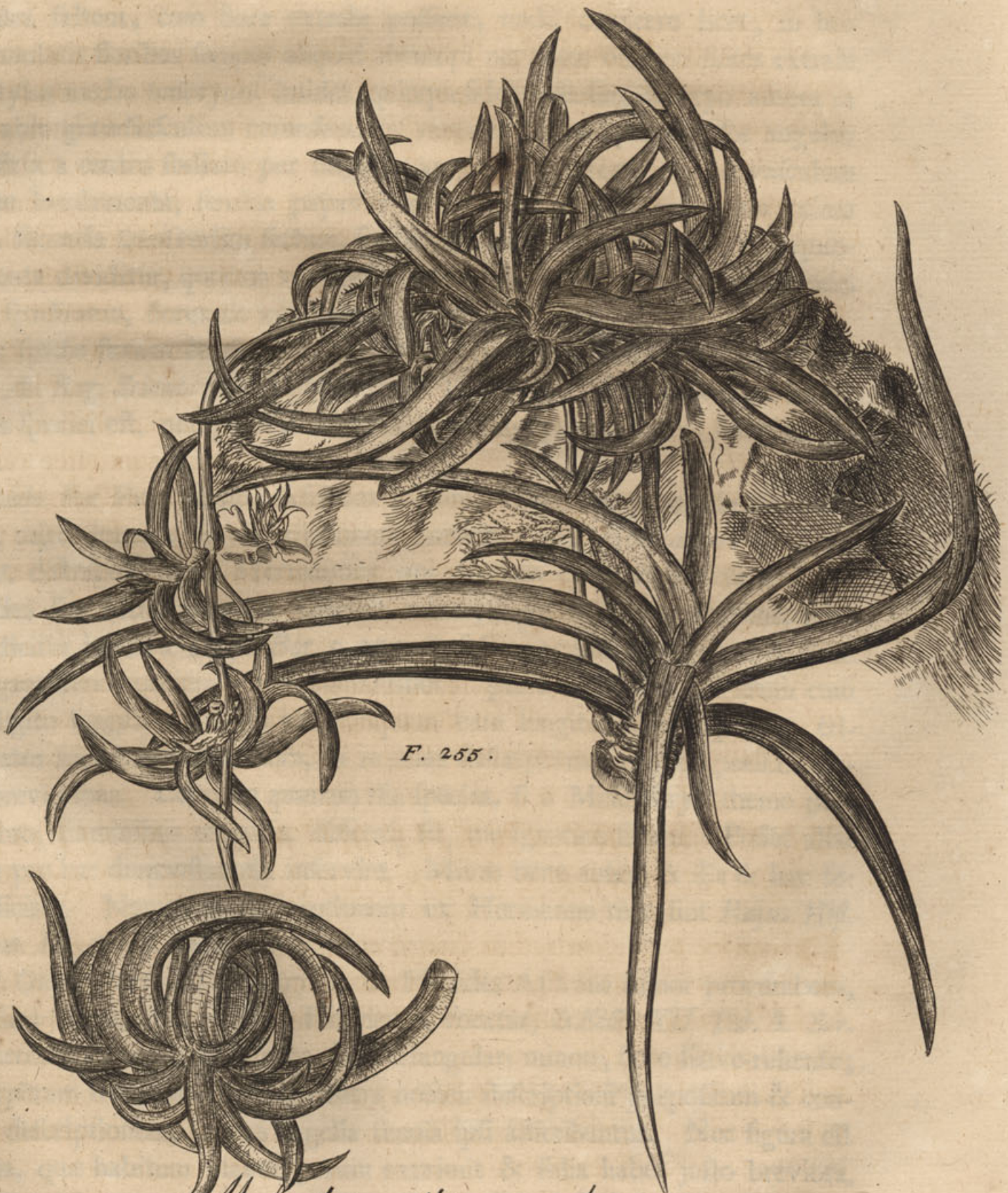
An Ficoides Afra folio triangulari longo glauco, marginibus obtusis *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 10?* vel an hoc nomen rectius ad Mesembryanthemum foliis corniculatis brevioribus refertur?

MESEMBRYANTHEMUM TENUIFOLIUM

PROCUMBENS, FLORE COCCINEO T. CCL. F. 256.

PLURES ex eadem radice spargit cauliculos, qui licet per ætatem lignescant & cinerei fiant, nunquam tamen assurgunt, sed semper procidui jacent, graciles & teretes, cortice lutescente vestiti, foliis lævibus gracilibus adversis, parte interna planis, externa convexis, cincti, e quorum alis furculi eriguntur foliosi, similibus foliis sat longis, coloris læte virentis & nonnihil ad cæsum vergentis, propius sibi admotis vestiti, ob gracilitatem suam sæpe reflexis & pendulis, quæ luci obversa punctata seu porosa apparent, sapore adstringente.

In ramulorum extremitatibus flores pediculis oblongis gracilibus innascuntur,
ampli

F. 255.

Mesembryanthemum loreum.